

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

กองทะเบียนการวิจัย สำนักคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี และการพัฒนา, "รายชื่อสมุนไพร," ในเอกสารการวิจัยปริทัศน์สมุนไพร, หน้า 41, 2523

ขัยโย ขัยชาญทิพย์ธน, วชิรา แคนตะวัน, สุรังค์ หอมจันทร์ และลักษณะหนูง รัตนสาร,
ผู้, หน้า 216-222, โครงการคึกคักวิจัยสมุนไพรจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพ-
มหานคร, 2523

โซติ สุวัตติ, ไฝและหนู, หน้า 48-49, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2508

ณัลย์ จรถ, บัณฑิต ธีราธร และบุญเจ้อ ธรรมินทร์, "ฤทธิ์ล้น้ำตาลในเลือดของน้ำสักคดดา
คำลึง," สารคิริราช, 24, 933-941, 2515

ปภาวดี กล่องพิทยาพงษ์, "การศึกษาสรรพคุณของรากหนูกาต่อการลกระดับน้ำตาลในเลือดของ
กระต่าย," วารสารบัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2(4), 104-107, 2524

เพ็ญโฉม พึงวิชา, ยุวี วงศ์กระจาง และอรุวรรณ เรืองสมบูรณ์, "ฤทธิ์ล้น้ำตาลในเลือด
ของน้ำสักคดราษฎร์," วารสารเภสัชศาสตร์, 4(2), 29-33, 2528

เพยาร์ เหมือนวงศ์ญาติ, คู่มือการใช้สมุนไพร, หน้า 212, สำนักพิมพ์เมตัลลีมีเดีย, กรุงเทพมหานคร,
2525

มาลินี พงษ์มารுทัย และชวัญญา คงชาติวงศ์ ณ อุษยา, "การทำให้เกิดเบาหวานโดยยาล็อก-
แซน," วารสารเภสัชวิทยา, 3(2), 57-64, 2524

ธุรี ชื่นสมจิตร์ และลักษณา สุขฤกษ์, "การให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องยา_rักษาโรคเบาหวาน นิทรรศ-
การในการประชุมทางวิชาการเรื่องโรคเบาหวานในประเทศไทย," วารสารเบาหวาน,
17(1), 17-37, 2528

วีญูล วี Vulkan ต์ และกนกนาด ชูปัญญา, เคมีคลินิก, หน้า 102-104, โครงการทำราศีริราช
คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล, 2524

ศรีจิ ตรา บุนนาค, โรคเบาหวานและการรักษาเล่ม 1, หน้า 1, พิพักษ์การพิมพ์กรุงเทพ
มหานคร, 2526

ส่อง อุนาภูล, กู้มือผู้ป่วยโรคเบาหวาน, หน้า 1-4, สมาคมโรคเบาหวานแห่งประเทศไทย,
พิมพ์ครั้งที่ 3, 2523

ส่อง อุนาภูล, "แอลลีอัคแซน," สารคิริราช 9, 702, 2500

อรพรวณ มากตั้งคสม์ติ, ยาลดน้ำตาลในเลือด, หน้า 3-26, โรงพยาบาลพิมพ์,
กรุงเทพมหานคร, 2528

อุไรวรรณ เพ็มพิพัฒน์, โอลส ลีลาภูลอนิต และวนนา งามวัฒน์, "ฤทธิ์ของมากคิบน้ำด่าง¹
ในการลดน้ำตาลในเลือด," วารสารกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์, 24(4), 193-203,
2525

อัมพวัน ปวโร, "ความสำคัญของการใช้สารกันเลือดแข็งและสารกันเสียในสิ่งส่งตรวจ,"
สารคณภาพนิการแพทย์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 8(2), 100-106, 2527

อัมพวัน ปวโร และวรุณี เกียรติคุรุกุล, "การทำค่ากลูโคสโดยวิธีออร์โธ-โธลูอิคโดยง่าย²
กับวิธี เฟอร์ไชยาในตัว แบบอัตโนมัติ," สารคณภาพนิการแพทย์ มหาวิทยาลัยมหิดล,
2(1), 13-17, 2527

ภาษาอังกฤษ

Bhakuni, D.S., M.L. Dhar, M.M. Dhar, B.N. Dhawan, B. Guptai and R.C.

Srimal, "Screening of Indian Plants for biological activity Part
III," Indian Journal of Experimental Biology, 1, 91-102, 1971.

Best, J.D., R.G. Judzewitsch, M.A. Pfeifer, J.C. Beard, J.B. Halter and D.
Porte, "the effect of chronic sulfonylurea therapy on hepatic
glucose production in non insulin dependent diabetes," Diabetes,
31, 333-339, 1982

Borg, L.A.H., "Effect of alloxan on the islets of langerhans Possible mecha-
nisms of diabetogenic action," Acta biol. Med. Ger., 40, 71-77,
1981.

- Bonder, A., H. Maske, "Oral wirksame antidiabelika," Handbook der Experimentellen Pharmakologic Band pp. 330, XXIX, Berlin, 1971
- Brahmachari, H.D., and K.T., Augusti, "Orally effective hypoglycemic principles from cocinia indica," J. Pharm. Pharmacol., 411, 15, 1963
- DuDek, R.W, "Release of newly synthesized hormone from the pancreatic beta cell (418331)," Proc. Soc. Exp. Biol. Med., 176, 1-7, 1984
- Gandhi, T.P., and M.N. Jindai, "Anti-Diabetic Activity and Pharmacological Actions of a New Series of Sulfonylurea Derivatives," Arzneim-Forsch 21, 961, 1971
- Houee, C., M. Gardes, J. Pucheault, and C. Ferradini, "Radical chemistry of alloxan-dialuric acid : Role of the superoxide radical," Bull. Eur. Physiopathol. Respir., 17(suppl.) : 43, 1981
- Heikkila, R.E., H. Barden, and G. Cohen, "Prevention of alloxan-induced diabetes by ethanol administration," J. Pharmacol. Exp. ther., 190, 501-508, 1974
- Hideo Hazeki, "Experimental studies on the effects of psychic stress on the levels of blood sugar, IRI, NEFA and adrenal adrenaline" The First department of internal medicine, Kagoshima University Medical School, Kagoshima, JAPAN, 1980
- Hashimoto, A. and J. Kawada, "Effect of oral administration of positive charged insulin liposomes on alloxan diabetic rats," Endocrinol. JPN., 26, 337-344, 1979
- Han, BH., H.J. Chi, YN. Han, and KS. Ryu, "Screening on the anti-inflammatory activity of crude drugs," Korean J. Pharmacog., 4, 205-210, 1972

- Hirai, Y., H. Takase, H. Kobayashi, M. Yamamoto, N. Fujioka, H. Kohda, K. Yamasaki, T. Yasuhara, and T. Nakajima," Screening test for anti-inflammatory crude-drugs based on inhibition effect of histamine release from mast cell," Shoyakugaku Zasshi, 37 (4) 374-380, 1983.
- Howell, S.L., and K.W. Taylor, "the acute pancreatic effect of alloxan in the rabbit," J. Endocrinol., 37, 421-428, 1967
- Judzewitsch, R.G., M.A. Pfeifer, J.D. Best, J.C. Beard, J.B. Halter and D. Porte, "Chronic chlorpropamide therapy of noninsulin dependent diabetes augments basal and stimulated insulin secretion by increasing islet sensitivity to glucose," J. Clin. Endocrinol. Metab., 65, 321-327, 1982
- Jain, S.R., and S.N. Sharna, "Hypoglycaemic drugs on Indian Indigenous Origin," Planta Medica, 15, 439-441, 1967
- Mueller-Oerlinghausen, B., W. Ngamwathana, and P, Kanchanapee, "Investigation into thai medicinal plants said to cure Diabetes," J. of the medical Association of Thailand, 54(2), 105-111, 1971.
- Michael A.P, B.H Jeffrey and P. Daniel, "Insulin secretion in Diabetes Mellitus," The American Journal of Medicine, 70, 579-587, 1981
- Nielsen J.H, V. Nielson, L. Pederson and T. Deckert, "Effect of pregnancy hormones on pancreatizs islets in organ culture," Acta Endocrinology, 11, 336-341, 1986
- Olefsky, J.M., and G.M. Reaven, "Effect of sulfonylurea therapy on insulin binding to mononuclear leukocytes of diabetic patients," Am. J. Med., 60, 89-95, 1976

- Pfeifer, M.A., J.B. Halter and D. Porte, "Insulin secretion in diabetes mellitus," Am. J. Med., 70, 570-583, 1981
- Ruch, T.C., and H.D. Patton, Physiology and Biophysics, pp. 1141 W.B. Saunders, Philadelphia, 19th ed., 1965
- Rerup, C.C., "Drug producing diabetes through damage of insulin secreting cells," Pharm. Rev., 22, 485-518, 1970 (a)
- Richard H.B., and J.H. Robert, "Current Research Review Animal Models of diabetes mellitus : Physiology and Pathology," Journal of Surgical Research, 35, 433-460, 1983
- Reaven, G.M., R.B. Stein, B. Davis and J.M. Olefsky, "Nonketotic diabetes mellitus : Insulin deficiency or insulin resistance," Am. J. Med., 60, 80-85, 1976
- Rerup, C.C. "Damage of insulin secreting cells, "Pharmacological Review, 20, 482-506, 1970 (b)
- Stowers, J.M. and L.J. Borthwick, "Oral hypoglycemic drug Clinical pharmacology and therapeutic use," Drugs, 14, 41-56, 1977
- Sollman T., A manual of Pharmacology and its applications to therapeutics and toxicology, pp. 75, W.B saunders Company, Philadelphia & London, 8th ed, 1957
- Vranic M., C. Gauthier, D. Bilinski, D. Wasserman K. Eltayeb, G. Hetenyi, JR., and H.L. A. Lickley, "Catecholamine responses and their interactions with other glucoregulatory hormones" Am. J. Physiol., 277, E 145- E 156, 1984
- Vigneri, R., V. Pezzino, K.Y. wong and I.D. Goldfine, "Comparison of the invitro effect of biguanides and sulfonylureas on insulin binding to its receptors in target cells," J. Clin. Endocrin. Metab., 54, 95-100, 1982

- Weaver, D.C., C.D. Barry, M.L. McDaniel, G.R. Marshall, and P.E. Lacy,
"Molecular requirements for recognition at a glucoreceptor
for insulin release," Mol. Pharm., 16, 361-368, 1979
- Wipakan, S., "The Hypoglycemic active principle of Coccinia indica"
Master D. thesis, Mahidol University, 1984
- Watkins, D., S.J. Cooperstein, and A. Lazarow, "Effect of alloxan on islet
tissue permeability : Protection and reversal by sugars," Amer.
J. Physiol., 244, 718- , 1973
- Watkins, D., S.J. Cooperstein and S. Fiel, "Studies on the selectivity of
alloxan for the B cells of the islets of langerhans : Effect of
PH on the in vitro action of alloxan," J. Pharmacol. Exp.
ther., 208, 184-190, 1979
- Wilfrid J. Dixon Frank J. Massey. Jr., Introduction to statistial analysis.
International student Editions McGraw-Hill Book company,
New York, 3rd ed., 1969
- Yamazaki, M. and H. Shirota, "Application of experimental stress ulcer test
in mice for the surgery of neurotropic naturally occurring drug
materials, " Shoyakugaku Zashhi, 35, 96-102, 1981

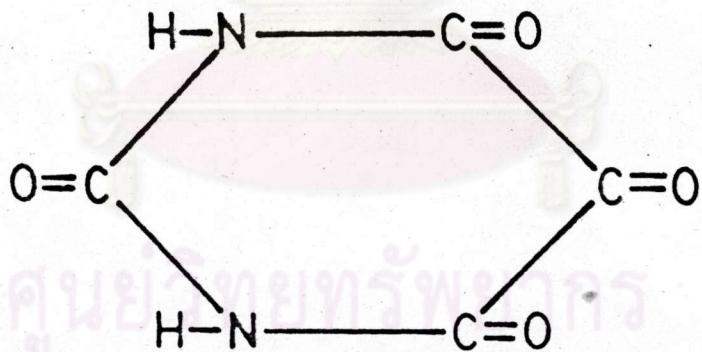
ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
อุปกรณ์รวมมหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

แอลล์อกแซน

แอลล์อกแซน เป็นเทอร์จักรักันอีกต่อ 2,4,5,6 เทตร้าอีอกซิเซก ชื่อไซโตรไพริมีดีน (2,4,5,6 Tetraoxyhexahydropyrimidine) มีน้ำหนักโมเลกุล 142.07 สังเคราะห์ได้จากการออกซิเดชัน ของสารตั้งต้นบางตัว เช่น กรดูริก (uric acid), แอลล์อกแซนติน (alloxantin) ในรูปยาท้า ฯ ไปมัจจะพนแอลล์อกแซนในรูป โนโนไฮดรีต (monohydrate) ละลายน้ำได้ และค่อนข้างจะเป็นกรดในสารละลาย พ.เ.ก 6.6 จะถูกเปลี่ยนให้อ้อยในรูปกรด แอลล์อกแซนนิก (alloxanic acid) ได่ง่ายโดยเฉพาะถ้าอยู่ในภาวะที่มี พ.เ.ก และอุณหภูมิ สูง (Rerup, 1970)

แสดงสูตรโครงสร้างของ แอลล์อกแซน

กลไกการออกฤทธิ์ของแอลล์อกแซน

แอลล์อกแซนเป็นสารเคมีที่เกิดภาวะเบาหวานโดยไม่ทำลายเบต้าเซลล์โดยตรง ซึ่งปัจจุบันยังไม่สามารถทราบถึงกลไกการออกฤทธิ์ที่แน่นอนได้ ให้มีรายงานกล่าวว่าดึงหดฉีดหดฉีดอาจเป็นไปได้หลายทาง คือ

แอลล์อกแซน อาจไปจับตรงตำแหน่งตัวรับของกลูโคสที่เบต้าเซลล์ ซึ่งที่ตำแหน่งนี้ทำให้เกิดการหลั่งอินซูลินขึ้น โดยพบว่าถ้าให้ ดี-กลูโคสเข้าไปก่อนหน้า แอลล์อกแซนเพียงเล็กน้อย สามารถป้องกันเบต้าเซลล์จากการทำลายของแอลล์อกแซนได้ (Howell and Taylor, 1967; Watkins, Cooperstein and Lazarow, 1973)

แอลล์อกแซนจะไปยับยั้งการส่งผ่านของสารอนินทรีย์ฟอสเฟสที่ไม่ต่อคอนเดย์ ทำให้ความเป็นกรดค่างภายนอกเซลล์ลดลงและเซลล์ตายได้ (Borg, 1981)

แอลล์อกแซนจะไปออกฤทธิ์ยังกลุ่มชัลไฮดริล (sulphydryl group) ของโปรตีนที่จำเป็นในการสังเคราะห์อินซูลิน และไปรวมกับกลุ่มไอโอนของชัลไฮดริล ที่ผนังเบต้าเซลล์ทำให้เบต้าเซลล์ตายได้ (Watkins, Cooperstein and Fiel, 1979)

แอลล์อกแซน สามารถเปลี่ยนไปเป็นกรดไดอะซูริก (dialuric acid) และเกิดขบวนการออกซิเดชันขึ้นใหม่ได้สารที่เกิดขึ้นใหม่ซึ่งจะมีขบวนการที่เป็นพิษต่อเซลล์ของโปรตีนในไอเล็ตส์, ไลปิค และต่อกรนิวคลิคได้ (Houee, Gardes, Pucheault and Ferradini, 1981; Heikkila, Barden and Cohen, 1974)

การขับกำจัดต่ำยให้เกิดภาวะเบาหวานโดยแอลล์อกแซน

กระต่ายที่นำมายาชีในการทดลองครั้งนี้ เป็นพันธุ์นิวซีแลนด์ไวท์ น้ำหนักอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ย 2.7- 3.5 กิโลกรัม ซึ่งถือว่ากำลังอยู่ในภาวะเริ่มพันธุ์ และเป็นเพศผู้ทั้งหมดเพื่อกำจัดผลของฮอร์โมนเพศ ซึ่งอาจจะมีอิทธิพลต่ออินซูลินได้ โดยที่ในเพศผู้จะมีระดับของ insulin binding สูงกว่าในเพศเมีย และในเพศเมียเองจะมีระดับของ insulin binding ยังแตกต่างกันตามรอบเดือนอีกด้วย (อรพรรณ มาตั้งคสมบุก, 2528) นอกจากนี้ฮอร์โมนเอสโตรเจนและเปรอเจสเทอโรน ที่มีสูงขึ้นในระหว่างภาวะการตั้งครรภ์มีผลทำให้ภาวะความหมาดหานต่อระดับของกลูโคสที่ได้รับลดลงอีกด้วย (Nielson, Pederson & Deckert, 1986)

แอลล์อกแซนที่นำมาใช้ในการทดลองที่ให้ในขนาด 80-100 มิลิกรัม/กิโลกรัม ซึ่งถือว่าเป็นขนาดที่ทำให้เกิดภาวะเบาหวานโดยที่ยังไม่เป็นตัวเซลล์เหลืออยู่บ้าง เพื่อตอบสนองต่อการรับประทานได้ (ภูลย์ จรถ แล้วคณะ, 2515; Gandhi & Jindai, 1971) และพบว่าฤทธิ์ของแอลล์อกแซนจะมีความเลือกเฉพาะสูงที่จะทำลายต่อบาคีเซลล์เท่านั้น โดยจะไม่สามารถทำอันตรายต่อ แอลฟ่าเซลล์, เคลต้าเซลล์ และระบบต่อมมีท่อของตับอ่อน หรือต่อวัยรุ่น ๆ ให้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Sollmann, 1957; Howell, Taylor, 1967; Rerup, 1970 b) นอกจากนั้นแล้วการที่แอลล์อกแซนจะมีฤทธิ์ชักนำให้เกิดภาวะเบาหวานได้ดี ยังขึ้นกับภาวะและเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้แก่ ชนิดและอายุของสัตว์ทดลอง, ความใหม่เก่าของแอลล์อกแซน, ความเข้มข้นของเอ็นไซม์ในเบต้าเซลล์ และความเข้มข้นของสารต่อต้านแอลล์อกแซนอีก 1 อีกด้วย (สนอง อุนาภู, 2500) โดยก่อนที่สัตว์ทดลองจะได้รับแอลล์อกแซนนั้น ควรจะมีการอดอาหารอย่างน้อย 12-18 ชั่วโมง เพื่อว่าจะได้ช่วยให้แอลล์อกแซนสามารถออกฤทธิ์ได้ดียิ่งขึ้น โดยไม่มีภาวะระดับน้ำตาลในเลือดที่มีอยู่ในสัตว์ทดลองมาระบุน (Wipakan, S., 1984) ซึ่งได้มีรายงานว่ากลูโคสสามารถยับยั้งการออกฤทธิ์ของแอลล์อกแซนได้ (Rerup, 1970 b) และในภาวะปกติแอลล์อกแซนจะต้องเผชิญกับภาวะที่มีการหลั่งอินซูลินจากเบต้าเซลล์สูงถึง 70% (DuDeK, 1984) ส่วนในภาวะที่อดอาหารพบว่าจะมีการหลั่งอินซูลินเพียง 30% เท่านั้น (Weaver, Barry, Mc Daniel, Marshall & Lacy, 1979) ภายหลังการให้แอลล์อกแซนในขนาดที่ทำให้เกิดภาวะเบาหวานแล้วเจ้าเลือดหาระดับน้ำตาลในเลือด พบว่ามีการเปลี่ยนแปลง 3 ระยะคือ (Richard and Robert, 1983)

- ภาวะระดับน้ำตาลในเลือดสูงโดยทันที (immediate Hyperglycemia) เข้าใจว่าเนื่องจากมีการหลั่งของ Sympathoadrinal Discharge หรือมีการหลั่งกลูโคสออกจากการตับโดยตรง (Direct hepatic glycogenolysis) เกิดขึ้นภายหลังให้แอลล์อกแซนราว 2-3 ชั่วโมง

- ภาวะระดับน้ำตาลในเลือดต่ำ (Hypoglycemia) เกิดขึ้นภายหลังให้แอลล์อกแซน 6-10 ชั่วโมง หลังจากเบต้าเซลล์ถูกทำลายแล้วปล่อยอินซูลินออกมานะ

- ภาวะระดับน้ำตาลในเลือดสูงอย่างคงที่ (Permanent hyperglycemia) จากการขาดอินซูลิน เพราะเบต้าเซลล์ถูกทำลายไปเกิดขึ้นภายใน 10-12 ชั่วโมงหลังให้แอลล์อกแซน

ได้มีผู้ทำการศึกษาฤทธิ์ของแอลล์อกแซนในสัตว์ต่างชนิดกันพบว่ามีการตอบสนองต่อสารนี้ต่างกันมาก ในบางชนิดพบว่าแอลล์อกแซนไม่ทำให้สัตว์เป็นเบาหวานเลย เช่น หมูตะไก และขนาด

ของแอลลีอกแซนที่จัดเข้าเส้นเลือดแล้วทำให้เกิดภาวะเบาหวานยังต่างกันไปแล้วแต่ชนิดของสัตว์ทดลอง
อีกด้วย (Mordes, Rossini, 1981)

คลอร์ไพรปามีนค์

คลอร์ไพรปามีนค์ เป็นยาที่ใช้รับประทานสำหรับลดระดับน้ำตาลในเลือด เป็นตัวหนึ่ง
ในกลุ่มยาซัลโพนิชูเรีย ยานี้ไม่ทำให้สมรรถภาพของร่างกายที่จะทนต่อกลูโคสอยู่อ่อนลง และแสดง
ฤทธิ์ในทางทำให้อ้วนยังต่าง ๆ ได้รับอนุญาตเพิ่มมากขึ้น แต่จะให้ผลดีก็ต่อเมื่อต้องมีผลิตินชูลินของ
ร่างกายยังสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อยู่ เนื่องจากยานี้ถูกขับถ่ายออกจากการร่างกายอย่างช้า ๆ การให้
ยาเพียงครั้งเดียวจะทำให้ยานี้ออกฤทธิ์อยู่ได้นานถึง 24 ชั่วโมง และอาจทำให้ระดับน้ำตาลในเลือด
ลดลงต่ำเกินขีดปกติได้ ขนาดยาที่ใช้รับประทานต่อวันคือ 100-500 มิลลิกรัม มีอายุครึ่งชีวิต 36
ชั่วโมง และจะออกฤทธิ์สูงสุดในชั่วโมงที่ 3-6 โดยจะถูกเปลี่ยนแปลงในตับ (85-90%) ไปเป็น
สารที่มีฤทธิ์อ่อนในการลดระดับน้ำตาล ห้างตัวยาเดิมและตัวยาที่ถูกเปลี่ยนแปลงจะถูกขับออกทาง
ปัสสาวะ

ศูนย์วิทยาทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้วิจัย

นางสาว อรพินทร์ ชนเชษาเพศาล เกิดเมื่อวันที่ 25 มีนาคม 2505 ณ จังหวัด
นครราชสีมา ได้รับการศึกษาระดับมัธยมต้นจากโรงเรียนมารีวิทยา ระดับมัธยมปลายจาก
โรงเรียนสุรนารีวิทยา จังหวัดนครราชสีมา และสำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
(พยาบาล) จากคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ในปี พ.ศ. 2527

ศูนย์วิทยทรัพยากร
บุคลากรและมหาวิทยาลัย